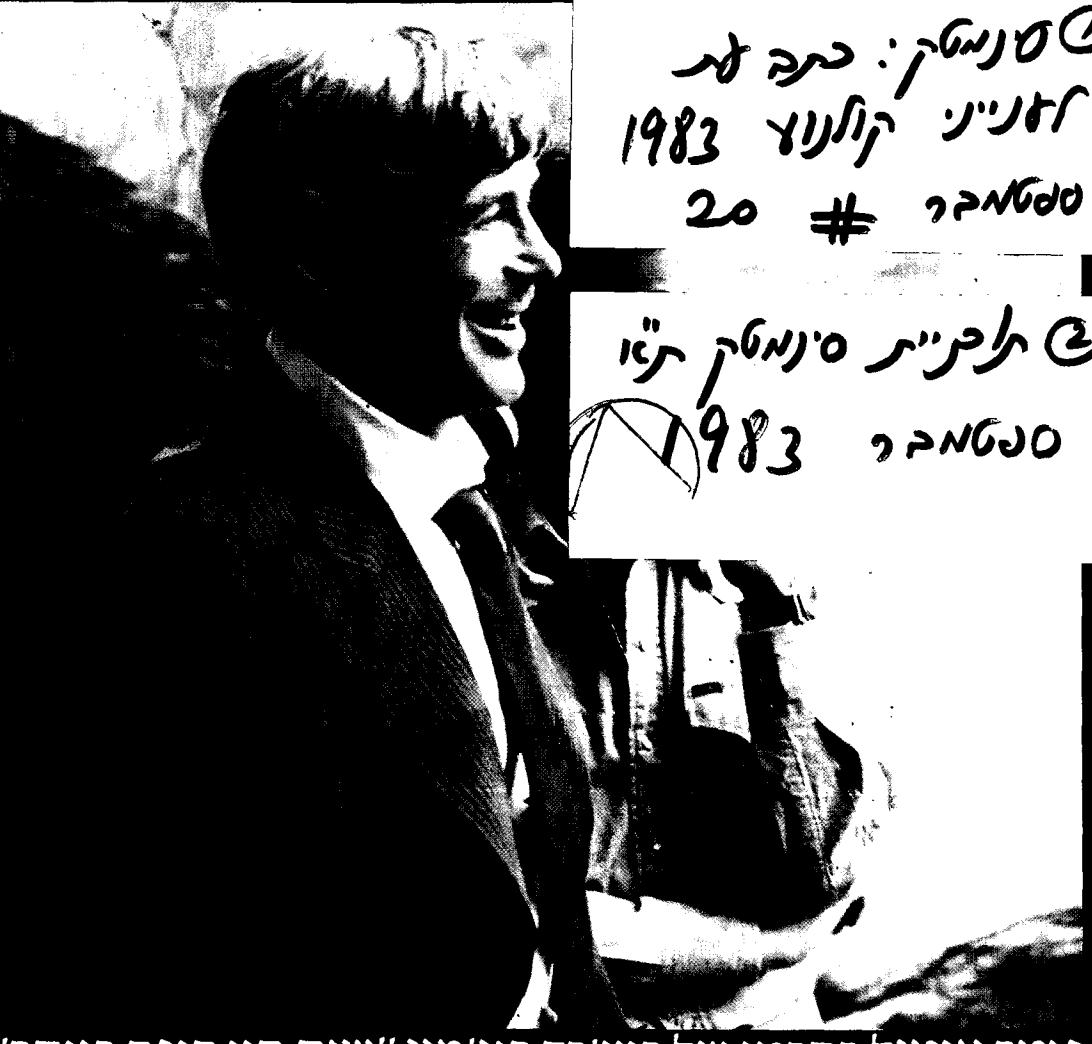

פָרְגּוֹן

סרטוי החודש
תשキוף ביקורת

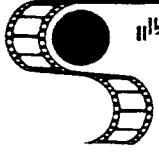
ספטמבר 1983
גלוון מס' 20

① סְרִיגֶר: חֲמַת אַרְבָּעָה
אַלְמַנְטָן גְּרוּגְרָעָה 1983
סְנָאָקָה # 20

② מַחְרֵךְ סְרִיגֶר תְּרֵי
סְנָאָקָה 1983

<p>THE STING (ארה"ב, 1973) העוקץ בימאי: ג'ורג' רוי היל George Roy Hill שחקנים: פול נומן, רוברט דפודר, רוברט שאן, צ'רלט דראיניג.</p> <p>סרט מקצועני מסונן, כתוב, מבוים ומכוצע כהלה שעלהתו מפותלת ומפתיעת. דמיות הגיבורים מצומצ'מות לביום והגיבור האמור של הסרט הוא העלילה. שיקגו, 1936, שני שותפים רמאים מערימים על שלחה המאהירה המכובד שאיתו סולח להם. מכון מתחפה עללה מלאה ספיקים הפטעה ושולאה שלא תמיד יש סרט כבונה לעונת עלהן. (129 דקות).</p>	21.30
<p>OEDIPUS REX (איטליה, 1967) יום ראשון בימאי: פיר פאולו פזוליני Pier Paolo Pasolini שחקנים: פרנקו צ'יטי, סילבנה מגנו, אלידה ואלי, פזוליני.</p> <p>עליבורו המקורי והמעניין של פאוליני למזהו של סופר קל. פזוליני הרס את המבנה המקורי של המזהה והוסיף לו קטעי פפייה וסיסם כדי לבנות ממנו "אוטוביוגרפיה מתאפורית" שפנתה视线 התהוו של הקולנוע. לברורו מעא טרגדייה פשורת לפלר על חייו לא בדיבורו שריר אלא באמצעות המיתוס והסמל. (110 דקות).</p>	4.9 19.30
<p>THE LEFT HANDED GUN (ארה"ב, 1958) יד שמאל הנוקמה (ארה"ב) בימאי: ארתור פן Arthur Penn שחקנים: פול נומן, ג'ין דהנר, ליטה מיילן. מעריבן פסיכולוגי שגיבורי, ביל הנער יוצא למסום באבעבה רועש שגרמו למלוחו של דידייר טובר. כל הנער של פן הוא נער מתבודג ונבור להונג ע"פ כללו. נובעת מכך שהחלם מסרב להונג בלאו. אחד מותפקיידי המוקדים הטובים ביותר של פול נומן. (102 דקות).</p>	21.30
<p>THE GOSPEL ACCORDING TO ST. MATTHEW (איטליה, 1964) יום שני בימאי: פיר פאולו פזוליני Pier Paolo Pasolini שחקנים: וונה פזוליני, מנדריק אראצקי, מריו סוקרו, טוה, מרגיריטה אקרורה. סרט דו-לשוני אסוציאטיבי של חייו של ישו, גישותו עם יהודים המבוגר, בחירת השלחמים והפעת תורתו הכל על פי האונגליון של מותיאוס הקדוש. (140 דקות). (איטלקית תרגום לאנגלית בלבד).</p>	5.9 19.00
<p>SOMEBODY UP THERE LIKES ME (ארה"ב, 1956) אלומות בשכונות העוני (ארה"ב) בימאי: רוברט ויז Robert Wise שחקנים: פול נומן, פיר אנגלי, אברט סלוואן, סטיב מקווין. היכוריפה של המהארך רוקי רודריציאנו אלף העולם שעללה לפסגה אששפתות. מה שחייב את הסרט משאר הסינומים והוליבורדים הטענודרים של אלמנונים שעלו לצמרת בכוחות עצם הוא התיאור האמין מאי של הרקע בו מתרחשת העלילה. (113 דקות).</p>	21.30
<p>TEOREMA (איטליה, 1968) יום שלישי בימאי: פיר פאולו פזוליני Pier Paolo Pasolini שחקנים: טרנס טומפ, סילבנה מגנו, מסימו ג'ירוטי. הופעתו והפרואומית והמוסטורית של צער בית מושפה בורגת במיילנו מחולת תמורה עמוקה בחו' המשפחה</p>	6.9 19.00
 <h2>הfilm festivo ה'שנה אל'</h2> <p>עיריית תל-אביב - יפו אוניברסיטת תל-אביב הארכון הישראלי לסרטים</p> <h3>תכנית סינמטק תל אביב חודש ספטמבר 1983</h3>	
<h4>נושאי החודש:</h4> <ol style="list-style-type: none"> 1. מסרטי הבמאי פיר פאולו פזוליני. 2. סרטיים בהשתתפות פול נומן. 3. מחול ותיאטרון במוזר הרחוק. 4. מחווה לבאלאנשיין. 	
* * *	
<p>לחברים שלום, לרגל חנוכה משכון הווחש של המרכז האיטלקי לרבות. ערך היסוד סדרה של סרטים הבמאי פיר פאולו פזוליני. בסדרה זו נינן לזראות מספר סרטים של הקרים של עתיה בישראל. חלק מהסרטים, לעומת, ייחודה במיוחדותם של חבורתם, וללא תרגום. לדגל האירופי והיפני פורטו סרטים מיוחדים שהשתולק לחבורתם. רקע על הבמאי פזולינו וסרטים בהשתתפותו של השחקן והבמאי פול נומן. במסגרת זו יוקרט סרטים אחדים בהשתתפותו וסרטים אחדים בכמוו.</p> <p>הנושא שלישי מחול ותיאטרון במוזר הרחוק – תכנית בלעדית של סרטים שהגשו לפניהו למזרל. במסגרת זו נינן יהוה להאות את תיאטרון הקאובוק, את טנקי – זוקו ועוד מבחן להקות תיאטרון ומוחל מאיצות המוזר הרחוק. ולසיטם מהווים לגורם באלאנשין אחד מגודול הכווריאוגרפים של כל הזמנים.</p> <p>רוב סרטי המחול הטעים סרטי ויידאו שיוצרו על מסך גדול.</p>	
* * *	
<p>החווש אף יעל מחרדי כרטיסי הבינה לسينמטק והם יהו כולם: כרטיס חבר: 120 שקל, להלן הרחוב: 150 ש'.</p>	
<p>ברכת שנה טובת הנהלת הסינמטק.</p>	
	
<p>II. DECAMERONE (איטליה 1970) מצאי שבת בימאי: פיר פאולו פזוליני, נינטו דאובילו, אング'לה לוצ'ה. שחקנים: פרנקו צ'יטי, נינטו דאובילו, אング'לה לוצ'ה.</p> <p>הפרק הראשון בקורוטט האירוטי של פאוליני המבוסס על שמנה סיפורים נוספת ספרו של ג'ובני ברוקאצ'ו. העלילה ללחות מחייהם של פשווי העם והאיצ'לים המנסים למגע מוגנות החיים והאטאה. (111 דקות).</p>	3.9 19.30

21.30 קיד וקסיידי (ארה"ב, 1969)

BUTCH CASSIDY AND THE SUNDANCE KID

George Roy Hill

ג'ורי הייל

בימאי: ג'ורי הייל
שחקנים: פול נומן, רוברט דרפורד, קתרין רוס.
סיפורים של גבורי הילגסיסים והאגודים של המערב הפרו - קיד וקסיידי שני שורדי הרוכבות שדורו וויהם. צו לשבורים קולניים רכים שווים מופרנס מוכלים. עבר פואטי מלא המור ובשחתת חיים מושך וברוט היבט שווה את אחת ההצלחות המסתוריות הגוזלות ביותר של שנת הששים. סרט טסף העסיק בשלהי תקופה המערב החדר להיות פרוע וככש ע"י האיזילז' ציה. (110 דקות).

12.9 יומ שמי^נ
19.00 צפורי שיר, צפורי טרך (איטליה, 1966)

UCCELLACCI E VUCCELLINI

Pier Paolo Pasolini

פאולו פאוליני

בימאי: פיר פאולו פאוליני
שחקנים: טוטו, נטנו דאבול, פמו בנוצי, רונגה די רוקו. סטרם של אב ובן הדרדים על פני איטליה בשערוב מזרב מתולח אלחוט ומשמש מעכבות הפלטי. קומיה פוליטית מבירה של פאוליני העורר בסרט הצדעה ליאו ריאלים ובעיר לולעת של רוסלני. (86 דקות).

21.30 השפעת קרני הגמא על צפרוני החתול
(ארה"ב, 1972)

THE EFFECT OF THE GAMMA RAYS ON MAN IN THE MOON MARIGOLDS

Paul Newman

פול נומן

בימאי: ג'זען ווורדר, נל פוטס, ג'ירות לורי.

שחקנים: ג'זען ווורדר, נל פוטס, ג'ירות לורי.
עבד קוולטי למוחו של פול זינרל שזכה בפרס פולען העוסק ביחסים אם ושוי בנותיה. במרי ריש של פול נומן המכבים בסרט את אשות ג'זען ווורדר ואת בתו לו פוטס. הרטיס מצלח בצלת מוגבולה העצים של המוחה התיאורט. הוא שוחרר לנדרות ולרעל. הסרט מצלח לבת דמיונות אמנית. קשותה ופניעתה שיאין מעוררות רח' מים או אהודה לא מבוקרת. בבורת העלילה מתרת בתי מזון ומוחות, אם לשוחן נונת ישות ומכוורתה החולמת על עידן מהיר. בטה המסתורית והסקטה עשויה בכיתר ספרה עבורה על השפעת קרני הגמא על נפרני החתול. (101 דקות).

ומכיא להתקופות המשולטות. مثل אני בורגנו, פול – טירודת. (98 דקות).

21.30 פול נומן וחבורתו (ארה"ב, 1977)

George Roy Hill

ג'ורי הייל

שחקנים: פול נומן, מיקל אונטן, לינדרטו קרול.

סלוף שוט"ה הוא מונח מקצועני בהוקי קרח. במשמעות המשחק הבהיר והאלים הזה מבקשים הבמאי ופול נימן לילgel על מהו מוסרונות הדורשות של השמרנות האמריקאית. הם לועסים לימות הגבריות האמריקאי ולמונרו המונחה אותו של האזהה בכל מחרה. מונען הצלום, הבומי והעריכה של הסרט ממשמש מונח מادر לא אופיין לכהול מודען המפגין את הקהלה בקהלות מערורות סומק. (124 דקות).

7.9 ערב ראש השנה

**שנה טובה
כל באי היסינמטק**

10.9 מוצאי שבת

19.30 ספורי קנטרברי (איטליה, 1971)

THE CANTERBURY TALES

Pier Paolo Pasolini

פאוליני

בימאי: פיר פאולו פאוליני, לאורה בט, ג'וזפין צ'פלן.
שחקנים: פאוליני, מאמצ'ה הפרק השני "טרילוגיה ימי הבינים" של פאוליני, מאמצ'ה את סדרת ספריו המדמיות של אחד מגודל מושורי אנגליה, ג'פרי צוסר. פאוליני מראה לנו אסוציאציות נדירות בירוי. הוא מעביד את צ'פלן בעירה שהחאים לצרכיו, בוחר במכותoon רק את ספורי החיים. הוא מציג משיכלים מרהימים, ברושים וקינס מתחזים לצעריהם. נשוי בנסיה מושחתים ואנרכיסטים שהם גברים. (109 דקות).

21.30 מילוביך 22 (ארה"ב, 1970)

CATCH 22

Mike Nichols

שחקנים: אלן אריקן, ג'ין ווינו, ריצ'רד בנז'מין, אורטון וולס, מריטין בלום, ארثور גראטנקל, אנטוני פריגנסט. פאולינה פריגנסט.

גירסתם של הבמאי מיק ניקולס וההתסריטאי באק הנרי לרמן האנטי מלוחמות המפורטים של ג'יזוף היל המספר על החיים בפסיס חיל הוויר והאוירקי באלי לד איטליה בשלדי מלחמת העולם השנייה. מבט מטורף על המלחמה מה מטאורפים אמיתיים. (22 דקות).

11.9 יומ ראשון
19.00 דיר חזוריים (איטליה/צרפת, 1969)

PORCILE

פир פאולו פאוליני

בימאי: פיר פאולו פאוליני, פרנקו צ'יטי, דין פיר לאן.

זהו סרטו הפיטמי ביותר של פאוליני. המרכיב משני סיפורים: הראשון מתרחש באיטליה של ימי הבינים בו קבוצה של איניאלים נבצת עקל על קומיה בשטח מניה וולקן. הסיפור השני מתרחש בברמיה המודרנית ומתאר את תהליך של סחתת תעשיין ע"י קבוצה אנשס המגלה כי בטע מושגלו לקים וחיסי מין רק עם חזרים. בשני הסיפורים האדם הבודד הוא קורבנה של החברה שיעיצ' בה אוטו. (90 דקות. דובר איטלקית ללא תרגום).

**מציך לך?
יש מי שיקשיב לך.
תוכל לשוחח עם אנשי מקצוע,
לקבל עזרה וייעוץ באורה נעימה,
בסודיות מוחלטת וcheinם.**

**תחנת הייעוץ לנער "אל-סם" –
רחוב פקיעין 7 תל-אביב,
ימים א' עד ה' משעה 17.00 עד 22.00.**

טלפונים: 238587 – 232076

<p>יום שלישי מחווה לבאלאנשין</p> <p>1. "אפולו" – (2ד) בטל רាជון בסגנון הניאו קלסי בשיתופו עם טראיאננסקי הייצירה נשחת לאחת מעבודות המפתח של המאה העשרים.</p> <p>2. "הבן האבוד" – (3ד) בתפקיד הראשי באירועןוק. שילוב יוצאי דופן של הסגנון הקלסי והניאו-ימפרנסטי. בצע לראשונה עי' להקת הבלט "רוס'" של ריאגלבל.</p> <p>3. טראיאננסקי ליבניר – טראיאננסקי – שנה לאחר מותו של טראיאננסקי יציר באלאנשין את אחת מיצירותיו הנודולות (1972).</p> <p>4. ארבעה טםפרמנטים מימי הביניים – על פי מוסיקה של הרכודים. כל הרכודים ביצוע להקת ה"ניו-יורק סיטי".</p>	13.9 18.00
<p>הו"ו – חלק א'</p> <p>הסגנות הקלסיים של הו"ו וביניהם הברארטה נטאטי – סגנון דרומי, והאקטאק – סגנון צפוני שהמקורה שלו בלחימות נחפלון המבוית בסגדיש. הסגנות מודרים ומכוברים עי' שלושת הגודלים בסגדיש: יוניו קרשנה מורהטי, דיז'ז מאהוא, ואסטידה. כן תבע קרשנה מורהטי ריקוד מאראמאינא שנוא האפס הלאומי של הו"ו.</p>	20.30
<p>הפקה (10 דקות)</p> <p>היאטרון מחול המוסכota של הו"ו – חלק ב'</p> <p>1. אקסה וגנה – להקה שסוגנה ללחן מורים קארה רה, פֿרּוֹבְּנִיעָה בְּהַדוֹּוּ, ומושפע מהארמאניה והמאבאי עי' רקדנים גברים.</p> <p>2. צ'יאו – ריקוד המוסכota מבנגל שהתחילה לפני 20 שנה בכלב ומוקורו במסורת הפולן של האקרים שנהגו לצעוד מדי שנה בריקודים כדי לחגוג את בואה של עונת המונסון.</p> <p>בזהו יש רק ארבעים משפחות יהודיות רקין את המסכות המוסכota האל, ובבית חיב' לה'יות רקין אחד שיישתנה בפולין. זוויג מסורות העוברת מדור לדור.</p> <p>3. בוטן – ררמלה מוחולות פולניאים שצולמו במקומ התחרחותם, במיללת הבזרותיסטית השוכנת לבבורי. ההמללה. צילומים עוצרי נשימה.</p>	
<p>יום רביעי מייצוריות של באלאנשין – תכנית מיוחדת כל המשפחה</p> <p>1. נשף למלה-בלט מתוך האופרה "دون קארלו" של ורדי.</p> <p>2. חיל הבדיל – בהשתתפות באירוע ניקוק. מוסיקה של ביטט.</p> <p>3. אלניה למוסיקה של צ'יקקובסקי.</p> <p>4. פדרה-ידידה צ'יקקובסקי – עיבוד של הרואט מוהגרי סה מקוריית של "אגם הברבורום".</p> <p>5. אלגורו ברילאנט – צ'יקקובסקי.</p> <p>6. שאקון – בלט מטור האופרה "אורפיאו ואורוריקה", מוסיקה של גליק. כל הרכודים ביצוע להקת הבלט ה"ניו-יורק סיטי".</p>	14.9 17.00
<p>מחولات של סיון, יפן, קוריאה, צ'ילון, אינדונזיה, נזיה, קומודיה ובורמה.</p> <p>1. מחولات סיון יפן וקוריאה – מובצעים עי' הרקדים הראתיים של מדינות אכל' בלוש אונטני.</p> <p>2. טן חוק ל' – ריקון ריאשי של קוריאיה מג'ים ורוקד את הסגנונות השונים של מירינו.</p> <p>3. קוריאה. שננדיה בשנות 1950 עי' הנשיא. להקה מוקדשת לשימור המוסיקה והמחול העממיים ונשחתת למובילה בארץה.</p>	19.00
<p>מחווה לבאלאנשין (1904–1983) השנה היל' לעלמוני אחד מגול' הכווייאגרפים של המאה ה-20. ביצירתו היל' קלאסית הראונה "אפולו" (1928) טרפסקודה. ליה' מהחולן, נגעעת קלה' באבעש' של אפולו וקר' בונת את האות לראשית המחולן. תרוממות של באלאנשין למחלול במאה ה-20 היא כדוגמת תרומות של פיקאסו ובראך למגמות אטבוקוב וגוזיס לספרות, טראיאננסקי ושיינברג למוסיקה. ולא קם מי' ישווה לו' בתהום המחולן כמחווה תרצינה בסינמטק שתי תכניות מיוחדות של יצירותיו.</p>	(2)

קשרו במאפייה מוצבא, בקר אחד את שמו בעיתון הקשור לפשישה הנחקרה בידי המשטרה. הוא יזעך במערכת לטיהור שמו נגד העיתונות ובעיר נגיד כתבת מרצצת המתמחה בגלי שערוריות. (116 דקות).

יום ב' ACCATONE בימאי: פיר פאולו פאוזוליני שחיקנים: פרנקו צ'יטי, פאנקה פאסוטו, אדריאנה אסטי. הסרט הראישון של פאוזוליני שירק ליאו-רייאלום המתה-חרש שפה באטליה בתפקידו של השם. ספרתו של בטול רומיי הופך לאלגוריה דתית מרקסיסטית. צער החוי על רוחו פורעה מואתב בחזרה ומנסה לשוב למוקטן ונכשל. פאוזוליני מין שום רוך מוצצא לבור ושומם. זהו אפשרות שתפונתר את עיניו: מגעל העין והר-אורש. זהו שרטוט קשוות, וקר של חברה אכזרית ומושחת. (120 דקות).	19.9 19.00
ב. פסק הדין (ארה"ב, 1982) Sidney Lumet בימאי: סידני לומט שחיקנים: פול ניומן, שרלוט רומפלינג, ג'ק וורן, ג'יימס מוייסון.	21.30 19.00
דרמה משפטית על עורך דין המחלץ את עצמו משל המדרגה במאבק משפטי אבורי לאכזרה. פול ניומן, באחד התפקידים הטובים ביותר בקריירה שלו מתגלה כשחקן שיכל לחשק גם תפיקידי אנטיגיבור בהצלחה רבה. (129 דקות).	
יום שלישי המגדל הלוות (ארה"ב, 1974)	20.9 19.00
THE TOWERING IN FERNO John Guillermin בימאי: ג'ין גילדמן שחיקנים: סטיב מקין, פול ניומן, ויליאם הולמן, פyi דאגאנוו.	
קברות אנסיות נכללת בשיפפה הפורצת בגורוד שחיקים חדש, הסיטוס מתרכז בדrama המתחוללת בין בני ובכפריים הצעלים. אחד מסרטי האסונות המפזרסמים והטובים ביותר שנעשו בהוליבוד בשנות ה-70. (165 דקות).	

הקרנת בכורה – "חוור לי חירה"

יום א' 4/9	17.00	בשנה 4/9
יום ב' 5/9	20.30 , 17.00	
יום ג' 6/9	17.00	
יום א' 11/9	20.30 , 17.00	
יום ב' 12/9	20.30 , 17.00	
יום ג' 13/9	17.00	
יום ד' 15/9	20.30 , 17.00	
יום א' 18/9	20.30 , 17.00	
יום ב' 19/9	20.30 , 17.00	
יום א' 25/9	13.00	
יום ב' 26/9	20.30 , 13.00	

4. פונק'סן – לא כמו האקווי והאופרה הסינית שמקורם היו בידור לאיסטוקרטיה, דרמת המסכו הקרויאיגת התפתחה בין אנשי הרוח הפונק'סן הוא דוגמא מובהקת לאמנת הפולקלוריסטיות הקוריאנית. הרקדים של הפונק'סן נעזים ומלוי חיים והתלבושות שעשוות וצבעניות.

5. צילון – (シリネ) שבי התיאטרונים העיקריים של מדינה זו הטעיל והזבבה. 6. מוסיקה ומהחול של ברמה – התרבות המוסיקת הבורומוי בו כתרויות אסוציאטיביות אחרותה הוא שגן של תנועות שמכביעות את חייהם יומם. 7. אינדרנלה – פסקה טוירג' שנ הסגנונות העיקריים של מינינה זר. 8. מוסיקה ומהחול של קמבודיה.

יום חמישי 20.30 התיאטרון המוסורי של יפן (חלק א')

1. טהדרמה של הינט והתפתחה במאה ה-15. זהו תיאטרון איסי שהמודים מיטים בירקן. 2. קאבקי – התיאטרון הפופולרי בין ואחד החשובים בעולם. שילוב של אמרית הדרמה המחלול והמוסיקת בקאבקי בו כיט שמתפקידים רך וגברים המגלמים תפיד ונשים ובברים באחד. 3. בונראקו – תיאטרון הבובות היפני שנדס במאה ה-17 והפרק לבידור האהוב בחירות הדסמוראים. המחוות שכתבו נחשבו לצערות האמנת הגודלת ביזור בטורנורות יפן. גם הקאבקי משתמש ממחוזות אלו. הכנון הפין של הפעלת הבובות הוא המפורסם ביותר עיד ימינו.

(הפסקה)

המוחול המוסורי של יפן (חלק ב')

4. בקאבקו – אלה הם ריקודי חצר המלוכה של יפן לפני 1500 שנה. ריקוד טכסי איטי, בלבוש מפואר ויפה ובשילוב תנועות מקרית. 5. קאבקי מוחול – הסתכלות מהודר ההיכבים של אמונות מוחול הקרים שהוא אחד הסוגיות המתקלט בזווית. 6. מורה ומערב – סאיקו היצינקה אחת מההקריניות והכוביאוריפות הבולטות של יפן מודגימה את הבדל הנסיונית בין מעבר למזרחה. 7. כווניות חדשים – א. ניונינה – מוסיקה עכשווית שהולחנה ומכועצת על כלם יפנים מוסוריים ע"י הלהקה המובלילה בסגנון זה. ב. סאנקאי גוקו – סרט שנעשה על ליקת בוטו (מוחול עכשווי) המפרוסמת שהחצלה בחופשיותה בארץ. כל הסדרה מלוה בסיסרים אנגליים. ● מכירה מוקדמת במשדרי היסינטק ע.ת.א. קומה 11 ב' השעות 11-9.

יום א'

- MAMMA ROME** (ארה"ב, 1962)
Pier Paolo Pasolini
 בימאי: פיר פאולו פאוזוליני
 שחיקנים: אנה מאניאני, פרנקו צ'יטי, לואיזה ליאנו, פאולו ולפננו.
 אנה מאניאני כזונה רומאית הנכסלה בונינה לבנות חדים. סרטו היגיאו-אלטסי השני של פאוזוליני בעל יופי ונשיותה מרובה ומולוה בנוסקה של זיאלה. (106 דקות) איטלקית ללא תרגום.

- 21.30 לא כוונת זדון** (ארה"ב, 1981)
ABSENCE OF MALICE
Sidney Pollack
 בימאי: סידני פולק, סאל פילד, בוב באבלן.
 שחיקנים: פול ניומן, סאל פילד, בוב באבלן.
 איש עסקים ממולח ממוצא אירדי-איטלקי שאביו היה

הרפקאות רגול ממוורה גרמניה אלה מגיעים פול ניומן
ויגול אנדריוס על מנת להשיג טסחה בעלת שער רב
הנמצאות בראשות של פרופרט גומון. הדמגה של
הסרט תואם את הבניה היחסוקית הטוניס.
תו עילם של סדר מלאכתיו מתוכו נורקים הגבר והזיפה
אל עולם בו עליהם להיאבק על מעמד וקיים חדשים.
(128) דקוטה.

ROGOPAG בימאי: רוסלני, גודאר, פאוליני, גרגורי שחקנים: רוזה קיפיאני, אלכסנדרה טוייראט, אורסון וולט, לאורה בט.	יום שני 26.9 19.00
---	---

סרט דוקומנטרי בו מראין פאוליני אוחזים באיטליה, החל מלדי שכנות העוני של פלרמו וכלה בקבוצת כדורגל בבלגיה. פאוליני משוחח עם אישים כמו אראנה פלצ'י ואלברטו מורה. בין השיחות על פולטיקה והדומוסקואליות הוא ברוך את מכנה המשפחה האיטלקית קיota. כשהוא כולל ביצלמי הסרט התוננה אמיתיות בה הוא מזכיר משיריו. (90 דקות, איטלקית ללא תרגום).

21.30 **הבלש והירושת** (ארה"ב, 1975)

THE DROWNING POOL
בימאי: סטיווארט רוזנברג
שחקנים: פול ניומן, ג'ויאן וודוורד, טוני פרנסיזו.

המשר מעלה של השבל הפטרוי העלה מהר
מקלפוניה לדור ואלאנס ולמשכנת המלחינים של
הדרים, והיא גורשה בחוכחות משפחתיות יותר ועתה ודפן
אותן גועץ לפטור בלשל הקיר והעצל תוך חישוף
החברה הסובבת אותו. (108 דקות).

MEDEA בימאי: פיר פאולו פאוליני שחקנים: מריה קאלאס, ג'וזפה ג'נטיליה, מסטימו ג'ירוטי.	יום שלישי 27.9 19.00
--	---

פירשו של פאוליני למוחוזה של מריה
אשר גביה את גזירות החוב מאכבה המלך ונטהו אונטו
למען בעלה יאסון ואשר קרטאיה באהרעה עליה לאשה
אחרת מביאה אותה לרצוח את ילדה ולהתאבד. משקח
חזק ומרשים של מריה קאלאס בתפקיד הראשי.
(104 דקות, איטלקית ללא תרגום).

21.30 **מלכודת החופש** (ארה"ב, 1973)

THE MACKINTOSH MAN
בימאי: ג'ון יוסטון
שחקנים: פול ניומן, דומיניק סנדה, הארין אנדריס,
ג'יימס מייסון.

עלילת מתח מסתוגנת של יוסטון על סוכן חשאי הנשלח
לכלא כדי ליצור קשר עם אסיר פלפל. משוק מעזון של
כוכבי הסרט הננסת להוביח שאמתה בהתנגדות אונשית
הופכת כל פנטזיה לאמיןה. (99 דקות).

דמי חבר לשנה 350 שקל
לחילום, נוער וסטודנטים 300 שקל
מנוי זוגי 600 שקל

לכבוד
הסינמטק הישראלי
ת.ד. 23070
תל-אביב 61230

21.30 **רعب לאהבה** (איטליה, 1965) **בימאי:** פיר פאולו פאוליני

סרט דוקומנטרי בו מרайн פאוליני אוחזים באיטליה, החל מלדי שכנות העוני של פלרמו וכלה בקבוצת כדורגל בבלגיה. פאוליני משוחח עם אישים כמו אראנה פלצ'י ואלברטו מורה. בין השיחות על פולטיקה והדומוסקואליות הוא ברוך את מכנה המשפחה האיטלקית קיota. כשהוא כולל ביצלמי הסרט התוננה אמיתיות בה הוא מזכיר משיריו. (90 דקות, איטלקית ללא תרגום).

24.9 **מצואין שבת** **19.30 BRUTTI SPORCHI CATTIVI**

בימאי: אטורה סcola
שחקנים: מנפרדי, פרנסטיקו אניבאלי, מרים בסקו ג'יסלה קאסטרונה.

שבט משפחתי איטלקי המתגורר על כל דורותיו
והסעפויות בחורבה מזוהמת בער פוזנים בקצוווי רומה. נינו מנפרדי הוא ראש השבט. ברותן פטראיאכלו, שחין אלם, קאנז וטושף זומה – דמותה החולשת על כל היצור סבבון. חייו והותם פרטולריוון העורו שפה איפיל משום מה חוץלה מהשרות.

21.30 **دونה פלור נשואה לשניהם** (ברזיל, 1976)

DONA FLOR AND HER TWO HUSBANDS

בימאי: ברונו ברטו
שחקנים: סוניה בראגה, חזה וילקר, מאורו מנדונזה.
 תופרת מצלה מהפהיה מהאלמתה מבעה החיבור
השיכור הפהוח והנעף. היא נשאת לזרק מכובד
שתשוקתו אינה שעשה בשלה בעלה קורדים. יוס אחדר מוניה
רווח של בעלה והראשון ומישיב לאלמאנת העירה את
הלהבה לחיה מינין שרעעה קודם לכן. הרוח רואית רק
לאלמאנת ולקה החופטים בסרט. (90 דקות).

25.9 **יום ראשון** **19.00 הערות על אורותם האפריקני** (איטליה, 1969)

ORESTIADE AFRICANO
בימאי: פיר פאולו פאוליני
שיכון: יומן מצולם של פאוליני על עצמו. פאוליני מצולם את
עבדתו על סרט דוש עף טרייליה של איסכטוס על
אורטס. ברטו החרש מנסה הבמאי להבהיר את
המיורלוגיה היונית לאפריקה המורונית. בזומן המעורב
מסביר פאוליני את צורתה שחוקני. מקומות
הצילומים ודרך הבעת רעיוןינו בסרט. (70 דקות, איטלקית
ללא תרגום).
לפני הסרט תוקן האפיודה "LA RABBIA".

21.30 **המסך הקറוע** (ארה"ב, 1966)

בימאי: אלפרד היצ'קוק
שחקנים: פול ניומן, ג'ולי אנדריס, לילה קדרובה, דייד
 אופטושו.

אבקש לצרף אותו כחבר בסינמטק תל-אביב,
הנני מחדש בזה את החברות בסינמטק.

שם
ת.ז.
טלפון
נא לצרף כritis החבר היין.

תשkieפ ביקורת

שאלות שידרין (במהנה) בכלי העיר)	אלון שאלות (להיטוונ)	דן פיינר (ג'רוזלם פוסטט)	עדינה פיינדרו (העולם הזה)	יהודיה סתיו (ידיועות אחרונות)	יגאל משיח (דבר)	אל מנגד (אנשיים)	דייאל רווט (על השמר)	ניסים דין (העיר)	אהרון דולב (מעריב)	איתו גרין (ישראל)	רחל גורדין (הארץ)	יצחק בן נר (גלאי צה"ל)	יהודיה אורין (לאשה)	יהודיה אורין (לאשה)	
***	*	*	*	**	**	***	**	*	*	**	*	**	*	***	אוקטופוסי
*		•	•	•	**		•			*	**	***	**	**	איך לשגע את העולם
**	*	*	*	*	*	*	*				*				בחינות בגורות
**	***	**	*		***	**	**		**		***	***	**	**	בן לוקח בת
***	•	*	*	*		•					**	**			האיש מנהר השלוֹז
•	•				•										הบทולה האמריקאיתית האחרונה
•	*	•			•	**		**		*	**	**	•	•	טישה נעימה עוד יותר
*****	*****	*****	***	*****	*****	*****	*****	*****	***	***	*****	*****	*****	*****	يول
•	**	***	**	**	**	***	****	****	**	****	•	***	•	*	לולי
•		•		•	•					*		•			מלכודת לחיל
•		*	*	•	•	*****									מנוסת הכלבים
•	•			•								•			סבבה
**		**	*	•	***	**	*	**			**	**	***	***	סימtot האשלויות

**		**	*	***		**	***	**	*	*	**		סיפור עצוב על איש מצחיק
*		*		●	*	**	*		*	*	*	*	עבודה לילית
***	**	****	***	***	**	***	****	*	***	**	**	*	פאולין על החוף
●	*	*	**	**	*	*	**		**	***	**	**	פאסונה ד'אמורה
●	●	●	●	*		●				●			קוני למם בקהיר
*					*		*			*	*	**	שגעון של מסיבה 2
****	*	**	*	***	*	*	**	**	*	*	**	***	שובו של הגדיי
*	*	**	**	●	**	**		*	*	●		*	שורדי הומן
**		**		*	**	***	**	***	**	**	**	*	שירת התלויין
*													רעם הלוחמים
****	***	***	**		**	**	***	***	**	**	***	**	סיפורו של באדי הולי

מקרה: **** ממצוין   *** טוב מאוד   ** טוב   * בינוני   ● רע

ההצעה מיוחדת לחברי סינמטק ! טיROL מאורגן של חמישה כוכבים לחובבי התיאטרון האנגלי

- ביקור בחמש הציגות תיאטרון.
- לווי צמוד, עם הסברים, של השחקנית שפריה זכאי.
- מפגשים מאחורי הקלעים עם אנשי תיאטרון.
- תהיה במלון 4 כוכבים, במרכו הקניון של לונדון.
- DINNER SHOW — ארוחת ערב אנגלית טיפסית עם ריקודים.
- הסעה אוטובוס צמוד לכל המוקומות והארונות שקספירות.
- ביקור בסטרופורד כולל צפיה בהצגת תיאטרון שקספירות.
- תאריכי יציאה: 18.10.83, 25.10.83.
- המחיר 770 \$, תנאי תשלום מיוחדם לחברי סינמטק.

דיזנהייז
Diesenhaus

הטירול מאורגן ע"י דיזנהייז בע"מ
לאינפורמציה בספק ולקבלה תכנית מפורטת פנו אל מושדרנו: רמת השווון, רח' סוקולוב 32. טלפונים: 494534, 492423.

סְרִטִי יָוְלִי סְרִטִי יָוְלִי סְרִטִי יָוְלִי סְרִטִי יָוְלִי סְרִטִי יָוְלִי

מעניינו, הנזיר מבית-הספר ומנתגי לפע האחים לגבא; כמו רותי המשוררת, המיעצת לאורה בארוחה נשים, מתאהבת הדמוקרים ממי.

הacen הרוב של "בחינת בוגרות" טبع בעיקר מהטיפול האנושי, החתמים והחם שאורת מניק אסי דין למיניות, מהכשרון של השחקנים הצעירים ומאוסף של תנועות חיקש, חיבות, מחויבותם של מבוגרים, אסי דין ממשנה כאן בזון ופונה לדרך הנכונה אל לא מבוגרים, מרווחה לילדה לא מבוגרים, מרומה הכרחית ובטעות אמרות על החיים מסבב לנו מה שטחים עזירים שלם. הוא מעיג מציאות התחומה בקווים דקים מאד את הגבול בין ילחן, נערס וברוגרת. כאן מקווה, מערכת ייחסים לא כל כך נעימה שלם עט הביקורת ועם הטעם הרטוב. כל מה שהיה לא צאיו בסטריו הקורומים, נידמה שאוון קיים כאן. הוא מתייחס לעזירים ולא מבוגרים כברוד בכבוד האנשיים שלם, כבד שהוא המוח לאמיתת של הדמיות ולאנושותן. לא עד לע. אלא חברתו, ובמידת העוזר – גם קריצה שובה. לא יותר. הشرط אמן איטי נקי משגיאות. الأول חמורה המכובד היא פיזורו של הشرط על פניו עליה ראותה מורי ועל פקן מון ארכ' מרי. שט. לבן, רשם של חסר ריכוז, הרשות שודיטופר מיציה את עצמו די מוקדם ואתפונטי המהפהה של העלה רק ודורשתות. ואם הסבום הוא בהחלף היולוגי, נעם ומעלה חזר של משובות נערדים אופטימית ומרעננטה.

■ גידי אורusher

RETURN OF THE JEDI

dir. Richard Marquand

מפיק: ג'ורג' לוקאס; מפיק בפועל: הווארד אוזיאנון; תסריט: לורנס אקסדן וג'ורן לוקאס לו סיפר של ג'רג' לוקאס; צילום: אלן דילום; עורך: שנן ארטרון; מארשא אקסדן; תאזרחות: ג'ורמן ריינולדס; תלבושות: אג' גראדר וג'ורג' נולו; רודיסצ'יאמו; אפרור: אפקטים מיוחדים; ריצ' איד' אורלונד, קן ראלסטון; אפרור: ג'ון ויליאמס; שחקנים: מארק האמל, אקרוי פישר, ברט רוטן, פיטר מייהו, פרנק אוא: הפעזה: סרטי מטלון.

זה הפרק השלישי ב"מלחמות הכוכבים". לוק סקייאוקר משחרר את יידיו האן סולן מן המצב המאובן שבן נבדר על ידי אובי, ויחד עם ועם הנסיכה לאלה, בלורי שמי הרובוטים וציבורקה הענק השערו, והוא יוציא שוכ למלוחה נגד קיסר המלחבים, הגאנין לעצמו כוכב לבת מלחמות רצחני יותר מכל מה שנברא פעם. כדי לחדר אל הכוכב, עזיך ונתקע קריון שמן ש商量ר עלי, ומופעל מוכוב לכת טבע, שם שודים יצירם קטענים, ספק רובוטים ספק גמדים. גם הם נטלים חלק במספק הסופי, שבו עתיד לך לגלות את זהירות האומנותית. את קשור בינו לבין הנסיכה לאלה ואת האיבר הגורל שנדרו הואה מושך לחדוד בקבוק הארון.

מכביהה כבנית, זה הוגש המושלם יותר של תעשיית ג'ורג' לוקאס. איסוף נגדל של מפלצות מכביר עד להדרות את הישראלית לעיצוב של החבורות (אول משומש שאחר מיווצר סדרת הטלוויזיה הזאת, פרק אוא, אה, אהראיל לאחת הדמויות ברט, ועוד). האשלה הנוצרת על המסר, חור שליל בין יצורים חיים למוכנות מושבל ללה, היא מלאה. והצוצפים יכולים באתות להאבין שעבר לבק בעלים אחר. אלא שהבעיה היא, בעולם החורש הזה, שאין עניין רב עוד בדמיות הארט ועקר מומעםה נפלה באמת על המוכנות השונות והמשונות, התהרטיט, ועמו גם דשחקנים הוא רודר שחש וחרט טעם, והרהגשה כי מודרב במושרו הדרקן מאור למשחקים האלקטרוניים שימושיים יומם בכל העולם, הוא בלתי מונען. מי יודע, אולי אנתן מתקרכבים לעין שבו רובוט היה במא吐 עדיף על כן ארט.

■ ערנה פינרנו

OCTOPUSSY

dir. John Glenn

מפיק: אלברט ברוקולי; תסריט: ריצ' אידר מאייבואס ומילקל וילסן לרי ריעון של מקראן אלר פרזר ורומיות של אין פלמנגן; יוליטם: אלן דילום; עורך: ג'ון גורבר; אפקטים מיוחדים: ג'ין ריצ' אידרסטון; תפאורה: פישר לאגונס; תלבושות: אמא פוטואן; מוסיקה: ג'ין בארי; שחקנים: רוג'ר מור, לאס זוידן, מוד אידמס, בריטני וויבר, סטיבן ברקוק, כביר ביר, סטנודר לוולין, ג'פי קין, לאיס מאבסול. הפעזה: סרטי מטלון.

וימס ברוד נשלח לחקר את סיבת מוותם של סוכנים 009 בגרמניה. העקבות מובילים להודו, שם לאו של מאצונות המתמחות בழבי שוד מוחכמים. הוא מתמודדר עם נבל חלקק שעבד בשורה נסורה רוסי מטורף, ועם שרתו הענק מטל האנדים של הנבל הזה. כאשר האמאזונן בהנאהה על אוקטופסי, נערה שאביה נשלח פעם לגורוד על ידי בנה, נעצת בהלעפם בקרקס היידי שלם, למזרחה גרמניה, ובנד מעזע שם בעקבותיהם, והוא מצל את העולם שואה רעינה, ברגע האחרון.

עם כל סרט נוסף, והופכת סדרת בונד לקומדייה מפורשת יותר, הרומה לסלט המציג יותר מכל דבר אחר. קשה מאד לדבר על מהח, על ריגול, על עלה או על דמיות. העיקר הוא החיק של רוג'ר מיר המציג את עצמו בשארמטניות שהוא פוגש דרךו (כן טהיגים מרגלים?), כמוות החתיכות שהוא פוגש דרךו, ומසר התעללים שממצאים עבורי במהלך המאקרים המיוויתים של האולפן, כדי לשעשע את הצופים. כאן, בין יתרה, יש שען משדר, קשען מעוף, ובו של סוס שהופך למינימטוס, ומוכנית הנוטעת על פניו לגמלים (וזה בעצם כבר חתמתי השם הבלתי ההז). בסרט "וילמיים הם נלחץ"). אתריה תירוטה הם צירופים, ברב הזמן, ושום דבר אחר לא יטירד את מנוחת הצופים, אפילו לא הנבלם. אבל זה השימוש לימי הקין החמים, כמו כוס מים קרים. אבל אין זה משאיר יותר עקבות מן הדמים.

■ ערנה פינרנו

FINALS

dir. Assi Dayan

בחינת בוגרות (ישראל, 1982)

ביכאי: אסי דין

מפיק: נפתלי אלטשר; חברת הפקה: בורקי-פאטה אמפריס (יצחק שני וויסק דיאמנט); בכתב על ידי אסי דין לפי ספירה של גללה רוניפדר, צילום: אלין רוננברג; עורך: יוסי רביבני; מוסיקה: רוני אלטשר; שחקנים: דן תורן, אירית פרנק, אר אלה רביבני, רוני פינקוביץ, מניה קדרישן, יגאל בויץ-און, יצחק חוותה, אירית אלטשר; אורך: 85 דקות; הפעזה: סרטי נחשון.

רוני וארנה למדרום בכואתנה כיתה, שבה הם ישבים איש אחריו רחוותם. הם מוצאים מאורן חן זה בעיניהם. רוני הוא חזקן ברענן ורוכב אופניים, ייפוס פוטריה וונער. רני ענעה שקטה אבל פה ומוסחת. השנאים והקרבים הד לא זאת על רק בעיטה-סדר, בהרבה, ומגלים שהם מואהבים. כל כך מואהבים שארנה מוכנה ורוצה שרונו יהוד ההבר האשכנזי. רני כותב לישעיה פון נכסה אורה והמרקחת אמצעי-מינעה והاكتה דמיינית הראשון מוביל לדאגה פן ניכטה ארנה להרין. מסתבר שלא, אלים ושבב הלאון של ההתגרות הסתומים. מכאן>Create> הצעירים להמשיך ולכונת מערצת יהודים מלאה, שלמה והאמוהות. דרך כלם מעליהם בזו, להזיאים מכמה מראות עקרוניות המביאות לפירור יגוע. – כשהיאו ניכנסת, באממת, להרין. השאלת האם להפיל או לא, האם להחרה – חתונה ייל, בצל בחינת הבוגרות. לצד סיפורם של עזירים אחרים, כמו של עומר המשולח, שהליגורומים אינם עזירים בראש

סְרִיטֵי יוֹלִי סְרִיטֵי יוֹלִי סְרִיטֵי יוֹלִי סְרִיטֵי יוֹלִי

עונש מוות. מכאן והלאה מתרחיל גילמור במלוחו כבושותיו גילמור בירושות השיפוט האמריקאית בדורשתו יצאת הדעת לבעזוע גור ההין. גilmor והופך ליגבור לאומי, לטşa לשיחת כל סלון חברתי אמריקאי. והוא הופך לדמות מוכחת. אפילו רופפת אהרה. הוא ממשך במאבו כבירת שעת אחריו שעיתונאי מציע לו לעשות סרט על חייו ומורתו. סייר מות של רצונו. גאר גilmor מוצא לבסוף להורג ביריה, על פי דרישתו.

הסרט יופיע בשאלת בגזע לסייע ללבית גילמור ואינו מציג תזה בעיניו. הוא מזכיר תמות מעב בתרבות ובאמנות, בתוכה של יהיסטי גומלין בינו. וודת המורה שיכירה להירח בוניה, ניראה, רק אמריקה, בחברה המוסולגת להופר טיפוס כמו יילוד לבנייה. הדוללה להרהורם סבב קבוקו של ארט המיציג את הדיסרוזת שלשלליים שבה. שרית הדסוטגלת להפוך, כמו במרקחה זהה לנסה לטף. לוכרשה של "שירת התלין" יש לפחות שהוא אינו מנסה לעוד רחמים או סימפטיה מיוורת לגלמר ונגומו בכל האפרז מילויים מלודרמיים. גilmor אףיאו הנושא והאמיתו של הסרט. הנושא היא החדרה בה הוא. ובהרבע עצמתו אי שם מרמץ הרוב הדובקן האמריקאי, בעירה טנקה הזרק מהוור הנצעץ של הכרבים הדגולם. שלד מצלחה להעיבר חתק לרוחבה של החברה הזאת. על הפשטו והטלבויות, על אכביות המורה קקרה שבחיה וליחסים מעין המשך לצירויותיהם החושפניות של הרופאים ואמריקאים. וודת תמותה של פארוקה בכפי שהיא היה. לא רקווה מהפרימיטיביות של עשרות שנים קודם לבן, עם מעט מאד כחל ובמעט בל שוק. זהה תמונה לא רגילה, מורה ומורתה.

■ ג'ידי אורדר

שיגעון של מסיבה מס' 2 (צ'רפט, 1982) LA BOUM II

dir. Claude Pinoteau

בימאי: קלואן פינוטו
שיפוט: אלן פואר, תסריט: קלוד פינוטו ודריאן טומפסון; צולום: אדרמןSSH; מוסיק: ולירמו קסומה; שחזור: סופי מארסו, קלוד בראסר, בריגיט פוסט, דניא גריי, פיר קופו, אלנסדרה גונן, שילה איקונור; הפענה: סרטי שפירא.

וק היא עיריה בת למשפה ערפית בורגתנית קטנה המבלעת את הופשותה באוטופיה. תחולתו של הסרט היא עותבת את מען הקין שלה וחומרה מוקדם מוחצפי וכליות סבטה לפיס. ברכבת משוחררות מוחצת בידיעות והיחסים והאהבה. ויק יאה מאמנה שתוכל להתרاءב או פעם ושבתה מוחצת בידיעות. הרומנטיקה אינה יודעת גבולות של גל, ויק חוררת ליבת וורה שאינם חיים בהרומניה. בcit זה והירירה היא העיר. בטוראה מסיבור בגובל פוגשת ויק מהוור אעריך הואר והמוגעני באירוע. השפיטים מתהבלים, נבונים מן מוטים לבתולו את אושם הצער לעז החורים. שאינם יכולים להיות זה עם זאת, אבל אם לא אש בצל רעווה. ביטויים מותלבתים גם השבטה בשאלת האם להזינשה לאלה והארה הנפתחות במהלך,

מספר "שגעון של מסיבה מס' 2".

זורה רוט הונגרור "סרט לכל המשפה", ככל הסרט המהאמים במיזוח לעיריים אך יכול להתקבל על דעתם של המבוגרים יותר, המלויים אומם, הנשנים זהה נרין בדרך כלל לבשלן. הירידה אל המכנה המשוחה הנמניך בירור ויצורת מטבחה וריזות אמונתית, גם זה מולה בהצלחה מושחתה וזה שיר של כהומה של שיכחה. "שיגעון" השיני סדרה זו אושם שיר של הסרט הקורם שוכנה להצלחה בערפת וטיבתו, لكن בכללית בילד. לרווחת שהוא מצלג את תירונות וההרירות מהסתוט קורום כיול והלמוד בזכותו עצמו ולספוג גם הוא את כל כבודה של ביקורת. הרשאים, אם כן, הרגוים בכך אין להם וודיש או ייחוץ. גם שיגורתיים כמו. תפיסתו הכהודה של הבמאי, העלילה "עצבנית" בכלל הערכה הקומית המקובלת המלהה כל חבור וחבר במספ' זה הוחת על מעשי, מחשבתו לאחרים למורת הנפש לשנות לטרוט קלילתי. הו מתיישם ומייעץ. מיצלים מעט את המתבונש השוקנים הסוחבים. עים מה שארם" הצרפתי, למרות הגסנות הבוראים של הבמאי לפטור גוותם מעלה וזו.

■ ג'ידי אורדר

יול (טורקיה, 1982) בימאי: שריף גורן

הפקה: רטרו גונאי וסרטו אקטוטו; תסריט: אילמו גונאי, אלח'ת ובלוי, מוסיקה: סבטסיאן איגול קובל; שחזור: טראיין אקן (אטיט עלי); שור: (זינה) תליל ארגון (אמינה), מREL אוּרָהּוֹגֶן (אמינה), גאנטין קובאנגול (אגומ). סמרה נוצר (ilibat), טונקיי אקצתה (יוסוף), צלק (մבלוט), סודה אקטולגה (מראל), טונקיי אקצתה (יוסוף), הפענה: סרטני נשחשן; אורך: 111 דקות.

סיפורם של חמישה אסירים פליליים המקבלים שבוע חופשה וויצוים כל אחד, בדרכו הארוכו הביתה, כאשר על כל צעד וועלם הם נתקלים בחסומי עב שבדוקים והות. אסיר אחר הולך לתבע נקמות מן האשא אשר תיללה את בורו, כאשר הפכה לעצאנית אחריו מאסיר. אסיר שני מנסה לברק את אשון וילויו, הנוגעים במעורב בית אצל משפחתה. המהירימה אותו מושם שהפרק אחר מבנה ליד המשטרה. אסיר שלישי חורף לאוּלָה שבטו הבודדי, ושם ניכת עלי, ועם המשרת נשלח דונש הנקש החערצוטות למלמה נגד העבא התורכי ובדרך עצמות כב עמו. אסיר רביעי פוגש עם רודוסר בחופה הקצעה, והוא קומס כבוי המסורתי, המותמת שופקדת עליהם כל חומן, ברוח המסורתי, אבל מוגלה בעצמו כמושמי נס כדי ייוחר, ואיל סביר חמיש עוצר דרדר. אחים שיאיבר את העזרה והעבר של, ומבללה את הופעה כולה בבית מעצר.

העללה הפושטה דיא היל מגודולו של הסרט זהה. היא מספורה נגיד העבא התורכי ובדרך עצמות כב עמו. אסיר רביעי אומה שלמה, אומה שמוסרת מכיבידה עללה ומוחיקה אותה עדין בימי הביניים. אומה העונה חתח משטר באיזה סוגה כבר עובדה אשר אין מעציר עליה, אומה שבה בני אדים חשים אולי את נחורה הקידמה. אבל אדים מעטים לתקן את עצם מן המהגים היוצרים מתקודשים בעיניהם. כמו מה המערומים ברטה הזה, כמו המשען בתפקיד הר מושל של הוגר בצל השרחות הבוגריות, או ההתעלות של גן בך בתרור השורות של קרן רכבות, לא ישחו בפורה, הרבנה, האובה והרגישות שבמההן מתקבר סרטו במלוחו, הרבנה בה הוא דובב נסעה לדחט או לספק נבלם לחיי, הפאטאליזם שוגבר על כל דחף אחר אצל הדיוקרים, כל אלה מועלם על המסר, בקשרו ובמקירותו שקשה לעזעו בימים אלה בקולטן, הכתיבה, הביבומי, המשוק והצעילם, שלא לדבר על העריכה, ככל מתחברים יחד לתניאאה מושכלת במיוחה.

■ עדנה פינטו

שירת התלין (ארה"ב, 1982) EXECUTIONER'S SONG

dir. Lawrence Schiller

בימאי: לורנס שלר
הסריט: נובמן מילר ("פ' ספרו" "שירת התלין"); צלט: פרדי טרנסיס; ערכיה: ריצ'רד א. האריס, טום רולף; מוסיקה: ג'ין קראואטס; שירים: ווילן ג'ניגס; שחזור: טומי לי ג'נס, כריסטן לטי, רוזאנר ארקט, לייל ואלאן; הפענה: טרși אוריון.

באר גilmor משחרר מבית הכלא. אחרי שUNS של מסאר בעונש שוד. הוא מגע לבייה של בת'ז'וזו הערכה לתונתגנות הטובה. הוא מנסה לשחקם, בעוותה ובכערות וודור את דוויי, ומוציא עבורה, מבוניו ואיה' ב' בת'ז'וזו האובה, את בילקי' עזודה ואם לא שמי ילידים. תחילה נאימים החיים כמו מסתוריהם. ואילכך ככל שubber ההם צצים הלהצחים וועלם שוב אל פנ' השיטה. נארז מסתור בחרסוי עם פאל, אוט מושור בעבורה. מתחול לשלוח בכל נשק ומואב את הבלמים הסוכבת אורה וונער עי' המשער רה אחריו שהונער עי' בת'ז'וזו ואביה. גilmor נשפט ונגור על

סְרִטְיַיּוֹלִי סְרִטְיַיּוֹלִי סְרִטְיַיּוֹלִי סְרִטְיַיּוֹלִי סְרִטְיַיּוֹלִי

מהתילה פרשת השתלוותה על נפשו. פרשה שבה פותח הרופא המוקמי דזוקה, בנסיך לעוזר לפש המשונה הנעינה בגוף מעות. גירג'יו פיטח באלהותה, תחולת ור' נבר ווישב ואוח' בעינויו גובר והולך, עד שהוא זונח את אהובתו והיפה קלורה לטובה המכובעת. במתה של זו הוא מבללה ללה אחר המבאה עליה את האושר הניכס וgom את הקץ.

לאחרו היגיירה וכינער הם נשאי סרטו של סקרול, אך למעשה היגיירה והיגיירה הם אינטלקטואליים מוסכמים ואנתרופולוגיים, ועמה לתפשת תשולם הברגניזה, המכונעת לאידיאולוגיה שאינה מישתנה. אידיאולוגית, שלא מוכנה לקלוט ולהבין את החירג ואת השונן, שאינה מוכנה ליחסות ובבחון את עצמה. בסוגרת מזונעמת שצואת קשה לילינגן לאחסבר ממעה על הדחתות היפות והוויה באמנות אילם יכול לבקש בכירור שטמי ודחתה בה בתרמאני. שם והוא פושת את פיאר, המאהוב בה, ואת העבי, גבר ברוש, שבוי מהאהוב. פאלין נקשרת לעיר בן גילה, סילבן, לזרה רוחה של חיה מאירין, אשר היהת מועיפה לראות את דודויהה בבררת פיאר, אלו וכך כר' שוה יידROL מחיוריו אחרת. הנרי, מצור, מתה מן הרומן הקטן שלו עם מאירין, אבל חישו הוא פורת רציני משלו, והוא מסרב להכנס להתחייבויות כלשהן. בסופה של ההוראה, איש מישג בירק מה שהוא רוצה, אבל שום דבר חומר לא קורה בשכל.

סרט זה, השלישי סדרת "קמדיות ופתגמים", עני סיב האמרה: "המוכה ללב, מכשיל את עצמו". רוזהmur, האינטלקטואל של הלה הדרש עצרעה. מונחה לחדר טענים ומוקדים, שדנטים באמות המושר מוקובלות על החברה, כדי לאבדן בהן את מה שצומח ואת רוחם עיריות בליך, כדי לאבדן בהן את מה שצומח אחריך ומתקנן במובגרים. הרומיות בסרטו אומנם מורות לדבר, וזה קשה לא להרשים מן החירות של צפירים שרורשים בעילום בקהלני, אולם מנג שמיוקם נסמיים להרונ הגותן של דודמוות. כמה מלה חשובות בזורה. כמו הסיבה לעיבתו של יירג'יו את קלורה ובחרות בפסקה. אathan מקבלם זאת בסרט כיבידה. הדרך של האחיד אל השניה היא מלאת היגיינות ולא היגיינות ולא קל'בל אותה, אפילו לא כלוניה. והוא רוט קשה לראייה, סרט קינזון,חויה לא קל'בלול אם כי נראית.

■ גידי אורשר

סינמטק – ירחוב לעניינו קולנוע סינמטק תל-אביב, סינמטק חיפה

מו"ל: אייר, הוצאה לאור והפקות בע"מ
רחוב טשרניחובסקי 17, תל-אביב 63291
טלפון: 653341

מרכז: יוסי אורן, אלון גרוב, עדנה פינרו, דן
פיינרו גידי אורשא, איל נגה, צביקה אורן,
שאל שירין, דניאל ורט

סדר: אופיר בע"מ, תל-אביב
הרפסה: סgal

כל הזכויות שמורות למ"ל.

פאולין על החוף (צרפת, 1982) בימאי: אריך רוזהmur
מפיק: מאיר מגנו; תסריט: אריך רוזהmur; צילום: נסטור אלמנר
רול: עורך: סטיל דנס; הקלטה: ג'ורג' טראט; מוסיקה: דיין-לוואן
אלמן; שחקנים: מאנדה לאנגלה (אנגלי), אריאל רומבל
(אמרון), פאלין גראור (פיאר), פדור אסקין (הגר), סטמן דה
לה ברוס (סילבן), לואוות (רוות); הפקה: סטרו שפרא; אורך: 94'
דקות.

מאירין, שהוגרש מבעליה, יוצאת לבളות חופה, בסוף הקץ, יחד עם דודינה העזירה. פאלין, עבירה קרייט על חוף הדם, בתרמאני. שם והוא פושת את פיאר, המאהוב בה, ואת העבי, גבר ברוש, שבוי מהאהוב. פאלין נקשרת לעיר בן גילה, סילבן, לזרה רוחה של חיה מאירין, אשר היהת מועיפה לראות את דודויהה בבררת פיאר, אלו וכך כר' שוה יידROL מחיוריו אחרת. הנרי, מצור, מתה מן הרומן הקטן שלו עם מאירין, אבל חישו הוא פורת רציני משלו, והוא מסרב להכנס להתחייבויות כלשהן. בסופה של ההוראה, איש מישג בירק מה שהוא רוצה, אבל שום דבר חומר לא קורה בשכל.

סרט זה, השלישי סדרת "קמדיות ופתגמים", עני סיב האמרה: "המוכה ללב, מכihil את עצמו". רוזהmur, האינטלקטואל של הלה הדרש עצרעה. מונחה לחדר טענים ומוקדים, שדנטים באמות המושר מוקובלות על החברה, כדי לאבדן בהן את מה שצומח ואת רוחם עיריות בליך, כדי לאבדן בהן את מה שצומח אחריך ומתקנן במובגרים. הרומיות בסרטו אומנם מורות לדבר, וזה קשה לא להרשים מן החירות של צפירים שרורשים בעילום בקהלני, אולם מנג שמיוקם נסמיים להרונ הגותן של דודמוות. כמה מלה חשובות בזורה. כמו הסיבה לעיבתו של יירג'יו את קלורה ובחרות בפסקה. אathan מקבלם זאת בסרט כיבידה. הדרך של האחיד אל השניה היא מלאת היגיינות ולא היגיינות ולא קל'בל אותה, אפילו לא כלוניה. והוא רוט קשה לראייה, סרט קינזון,חויה לא קל'בלול אם כי נראית.

■ עדנה פינרו

פאסינונה ד'אמורה (איטליה, 1980)

PASSIONE D'AMORE

dir. Ettore Scola

מפיק: פראנקו קומיטרי; תסריט: רוג'רו מאקארו ואטורה סקולה.
לפי יופור של אוגו טראקטני, צילום: קלארו ראנונה; עורך:
לאמנדרו קומיציאנו; תפריט: פורנצ'ו ספסה; תלבושות: גבריאלי;
טנסציוני; מנג'ז'ר: אדריאנו טריבולו; מוזיקאים: ברנאר ליליה, מאטמו
דר, ואליה ר' אובייצ'י; לאורה גונטונגל, ברנאר ליליה, מאטמו
ג'רמי, ואן לואי טריניניאן; מפיק: יעקב בזארן; אורך: 117'
דקות.

השנה 1862. קען פרשים איטלקי. קען יירג'יו באקטו. גבר יפה תואר ואימץ פוגש את קלורה המשואה והיפה מאוד ומהאהוב בה. יהו יופי משועף המיתיצה ברגש הדורי המגע לשיאו במשמעותו. יהו יופי מושפע מהמיתיצה באלהותם וגוריינו נשלה מהחנה לה. יהו יופי מושפע קצינים אחרים. בינויהם גם הופף, הוא לומר על ההגבול, שם, בחברת קצינים ווותה מלחמותיה וובשת אותה. יהו יופי מושפע את איזיינית המפקד ווותה מלחמותיה וובשת אותה. בבורק הוא פוגש אותה וכל התקותה. הלחמות הגנוזיות והאשלות עללומים. מסתה ר' ג'ירג'יו שהצעירה, פוסקה. היא מכורעת לה. יהו יופי מושפע קצינים בקצין הצער והיפה. כאן. עם את היא כבר הספקה להתחaab בקצין הצער והיפה. כאן

פיטר ויר שוב במלחמה

ויר שוב את הארכויים באווירה אופנת מסתורין וחרדה.

שלושת הטריטים הארכויים שעשה לאחר מכן הביאו לו תקופה ביגלאומית, ותוך כדי עשייתם פיתח את נטיותיו להשתמש בפרשנות סתומות, במיסטיות ובכוחות נסתרים ומאימים. המכוניות שאכלו את פאריס (הכוונה לעיריה באוסטרליה ולא לבירת צרפת), פיקניק בצל ההר ויהג' האחורי ביססו את שמו עד כדי כך שהחברה אמריקנית הייתה מוכנה להסתכן וליטול את הטריט שעשה לאחר מכן, גאליפולי, להפצת ביגלאומית. (לפני כן השפיק עוד לעתות סרט טלוויזיה באורך מלא, הרברט) חיים נימנה ויר על קומץ בימאים אוסטרליים (ברוס ברספורד, פרדר שפיי וג'ורג' מילר - הם האחים), שאומצעו על ידי הוליווד בשתי ימים, אבל מתעקלים עדין לשומר על זהותם הלאומית. ואכן, הגיבור בסרטו החדש של ויר, *שנה בצל הסכינה*, הוא יונטוני אוסטרלי, כתוב דריי וטלויזיה הסוקר את התהיפות הפוליטיות באינדונזיה של שנת 1965 ולומד על בשרו עד כמה עמוקה התהום המפוארה בין המערב והעולם השלישי. וזה בעצם מה שיר רמז לעברו כבר בסרטיו הקודמים.

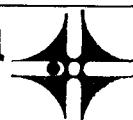
אוסטרליה עד הוליווד

הביבאי פיטר ריר, אחד הדמויות הבולטות ביום, בקולנוע האוסטרלי, הגיע לאמנות השביעית כמעט במקורה. באוניברסיטה למד דוקא מישפטיים ואננות, אבל בראשו שנותיים כדי להיות סוכן דלא נידא. בשנת 1965, כשהוא בן 21, יצא את אוסטרליה לשנתיים וכשחזר, ב-1967, קיבל עבודה, כפועל במחנה בתחנת טלוויזיה בסידני. שם התידד עם סופר ומ恊אי בשם גראם בונד, שהמריץ אותו לפתח את היצירות שבר. באותו השנה, עם עוזרת מן התחנה עשה סרטון בן 5 דקות בשם *התרגיל האחרון של הרוזן רים*.

הנסיך השני שלו היה כבר הרבה יותר יומני, סרט בן 33 דקות על פולחנים דתיים באוסטרליה, נושא שעתיד להעסיק אותו לא מעט בהמשך דרכו. הקاريירה הקולנועית האמיתית שלו החלה בשנת 1970, כאשר נטל על עצמו ביום אפיודה אחת מתוכו שלוש סרטים *שלשה בדור*, אחד מסימני הדרך הראשוניים של הקולנוע האוסטרלי החדש, שנכח באותה השנה לפרס. שנה לאחר מכן, כבר הוכיח ויר את כשרונו הייחודיים כאשר שרט בן 50 דקות, בשם *הומסדייל*, זכה שוב לאוטו הפרס,

בית הספר לאמנויות הקולנוע

THE TEL-AVIV FILM ART SCHOOL

מודיע על פתיחת ההרשמה לקורסים לעונת הלימודים תש"ד

1. **יסודות השפה הfilמאות; 2. תסריטאות עלילית ותיעודית לcoleנווע**
- ועלוייזה; 3. הפקה; 4. ערכות פילם; 5. סדנת סרטים וידאו; 6. יסודות הבימוי**
- העליתין; 7. עבודת השחקן**

פתיחה הלימודים 2.10.83 בגימנסיה "הרצליה" ת"א

לכ"ב' בית הספר לאמנויות הקולנוע
רח' וומיה 6 תל-אביב 62642

נא לשלוח לי פתקים על קורס מס'

76 65 54 53 21 10

מתק את המיותר

שם

כתובת

טלפון

מיקוד

גיל

טלפון בית הספר כל היום 03-233493

פייטר ויר על...

סרטים: נידמה לי שרטויים הם מעין חיפוי עצמי, גם אם אין הושב על כך במכונון שעיה שאני עושה אותם. כאשר אני ניצב בפני מצלבים מוזרים, בלתי מציאותיים, מצלבים שיש בהם החמור שהורו צדדים לא ברורים, נדמה לי שזו פשוט טעות בהגדרה. הבדיקה המאכזרית ביוודה, ביעני, היא העובדה שככלנו מקבלים בעובדה קיימת סוג מסוים של מציאות, שהיא בעצם מחוררת מכל היכוונים ויש בה מעט מאד הגין.

מיתוסים: מיתוסים הם חלק בלתי נפרד מן הציגויליזציה, אבל לנו, אנשי המערב הנאורים לבארה, הם גורמים כל מיי בעיות מסוים שאנו מעדיפים להעתלם מקיים. כפי שעשווים זאת האמריקאים. חלק נחדש, או לחזק אותו או אפילו ליצור מיתוסים חדשים, הם לא המציאו אותה אבל מצאו את המעין שמתוכו ניתן לדמותה. המיתולוגיה שלהם הייתה שיכת למסך הכספי. הם לא המציאו אותה אבל מצאו את המעין שמתוכו ניתן לדמותה. **משמעות הקולנוע:** מיללים ומהלך מחשבה אנאליטי הם דבריהם שאוחם אני מנשה לשוכה. והוא כל' שיניתן ל' בלבדותי, כל' שבו למדתי להשתמש במשך זמן רב עד אשר גליתי שאני רוצה להיות לפי התכתיים שלו או למדוד בו את הסובב אותו. אני מנשה לרומו לכונות מיסטיות נסתרות, אני מתכוון לומר שהשימוש במיללים כאלה או במחשובת אלה, הוא זו לי כיוום. הדרך שבה התפתחה האישיות שלי ב-15 השנים האחרונות, היא זו שמאפשרת לי לעשות את הסרטים בדרכי המיחודת, ואילו דגתי עידין במחשבה אנאליטית מן הסוג שהוקנה לי בילדותי, אין ספק שהיא מפribaה לי. לדוגמא, שאלה שנותגים לשאל לעתים קרובות: "מדוע אתם, הקולנוענים, עסוקים כל כך בעבר, שעה שהעולם זוקק לסרטים מעודכנים בעלי משמעות לגבי תקופתנו?" בעניין, השאלה הזאת אינה קיימת כלל. עבר, הוות, עתיד – ככלם יש ממשמעות, לפחות עד כמה שווה ונגע ליצירה הקולנועית.

מלאה ואמנות: מלאכת הספרות הקולנועית שבבה בחרתי, היא יישתלמות אחת ארכוה, שאינה מסתימת אף פעם. חשוב לי מaad, כאשר אני כותב סרטני, להרהר بما שהצופה יבין מן הדברים שאציג בפנוי, ולמה יצפה בהמשך. אני חש מידה מסוימת של חופשיות בקביעת העבודה שהצופה צריכה לדעת או שאני מעוניין להעיבר לו. אני מעדיף שהצופה ידע קצת פחות ממנו ואני אגיש לו את הבלבתי צפוי. אני משתמש לכל אורך הדורך, שלא לחטא בהתחכחות, כי אני מאמין בפיתוח שאומר כי תוך כדי רכישת האומנות הולכת לאיבוד האמנות. כל כך הרבה סרטים וראשונים מצטיינים במרק, בחינויו ובכשרונו, ואילו סרטים מאוחרים יותר של אותו יוצר, שהם אולי מלוטשים יותר חריגים את הדחף ואת השלהבת שהפicha חיים הסרטים שקדמו להם. הסרט האמנותי, לפי המשגימות הישנים, הילך לעולמי, כך לפחות אני סבור. הוא נפל קרבן לבני הדור שלו, בכל רחבי העולם, ובמיוחד בארצות הברית, שמצאו דרך לשלב את הנסחה המיסחרית של הקולנוע, עם רעיונות מקוריים, עם סיוגנן סיורי חדש, ועם תבונה. לדעתי, זה לטובה הקולנוע.

סיגורני ויור ומיל גיבסון בסרטו של פייטר ויר "שנה בצל הסנה".

נא להכיר: נגינה אושימה

למצוא פתרון אחר והתחליל לעבוד כבימאי חופשי, מכל קולנועני יפן, מן הדור שהאריך אקירה קורוסאווה, נוראה שהאיש בעל הסיכויים הטובים ביותר לרש את מקומו כנושא את נס הקולנוע היפני במערב הוא נגינה אושימה. לא זו בלבד שהוא זוכה להערכה רבה במולדתו, אלא שכמו קורוסאווה, הוא מוצא תמייה ועידוד מן המערב, לא רק במקרים אלא גם במימון סרטיים, ובכך מתאפשר לו להמשיך בקריירה שnochasha, בשל מסויים, ביפן, ליוםណית ואמנותית מדי. שלושת הסרטים האחוריים שלו, **מלכת החושים, אימפריה** יית התואווה רצג שמת, מර לורנס, מומנו כולם על ידי חברות אירופיות. ואם הרעיון שבhem עוזר שעוריות רבות, בעוטו המינית ואילו השני איכזב במידה מסוימת, משומש שלא היה כל כך ניען, בא סרטו החדש, שהציג השנה בפסטיבל קאן, להוכיח שאכן מדובר ביוצר חשוב ושותה, יוצר שאינו מעוניין בהצחת טערות, אלא בחדרה עמוקה אל תוך הנשמה האושית.

אושימה בן ה-15 נולד בעיון קויטו. אביו נפטר כשהיה עדין עזיר, והוא חי עם אמו ואחותו. בית הספר התיכון השתתף בכל פעילות תרבותית (גם כיחסון חברוב) והתקרב לחוגי השמאלי של איו רוחקים מן העמדות של המפלגה הקומוניסטית. בשנת 1954, היצקב בצוות באולפני שושיקו – אחד האולפניים יפני – ובאותה תקופה הספק לכתוב 11 סרטים, לפרסם ביקורת ולהרדי. חיב בה את הדיבור על הקולנוע הצרפתי והפולני. בשנת 1959 ביים את סרטו הראשון, עיר של אהבה ותקווה. שנה לאחר מכן עשה סרט בשם טפורי נערום אכזריים שזכה להצלחה גדולה, ובתוך חודשים מעטים הוציא מתחת ידיו סרט בשם לילה וערפל יפני, סרט ששיחזר בנאמנות מביכה את תולדות תנועת השמאלי היפנית ויחס השלטונות אליה, ותוך כדי הדגשת הסקוסוכים הפנימיים שהיו בעוכריה. חברת שושיקו, המומה מן ההעה של הסרט, שיזכר לאקרים בדיוק כאשר יפן וארצאות הברית התהמו על חזהו שלום בינהן, גונה את הסרט אחרי ארבעה ימים בלבד.

אושימה, כuous ומאוכזב מן העבודה הזאת, ניסה

קייז יפני – התאבדות כפולה	1959
מוות בתליה	1960
שלשת השיכורים שקמו לתהיה	1961
יוםנו של גוב משינז'וקו	1962
– נער	1963
הטקס	1964
אחوت קעינה לקייז	1965
מלכת החושים	1966
אימפריה התואווה	1967
חג שמת, מרא לורנס	1968

שאינו קשור לחברה אחת. אולם כמו כשלונות קופטיים הרחיחו ממנו את המפיקים, ובמשך כמה שנים יצר עבור הטלוויזיה. אולם אחורי **אלימוטה בצהרי היום** (1966) שהפיק כבר לחברה שהופעלה על ידו, יחד עם אשטו ועוזו כמה חברות, חור אושימה לעבוד בקצב, כשייצירתו מתרכזת סביב שני נושאים עיקריים: תשוקה מינית וממות.

נושא שלישי העסיק אותו כל העת. באחד הראיונות שהקדיש לעיתונות המערבית ניסה לב-דוק מה משמעות המושג להיות יפני בחצי השני של המאה ה-20. הוא יצא ב ביקורת התרבות הריפה על בני ארצו, כשהוא תקף את כל הפרופות התרבותיות הקדומות. בארץ המשמש העולה ומתמודד עם אמץ עי הביטוי המגוונים ביותר, מן ההשראה של סידור מצירות ועד לשברת הרץ הספרותי, דרך שימוש בצלומים אודוקים שבהם העירכה מתבצעת בכיכול בתוך המצלמה.

סרטים כמו מות בתליה, יומו של גוב משינז'וקו והטקס וכן להערכה רבה במערב. אחורי **אחوت קעינה לקייז** (1972) הרים אושימה ידים, בהבינו שאינו יכול עוד להפעיל בכוחה רוחנית את חברה הפקה של. הוא סגר אותה וכמעט מהן לפרק זמן הקולנוע, כאשר המפיק הצרפתי אנאטל דומאן. הצעיר לו לבאים את מלכת החושים. הסרט היכה בהלם את הצופים בכל רחבי העולם, כאשר השמי נגים טעו שזו פורנוגרפיה, ואילו עולם האמנות השכים שמדובר ביצירת מופת של הקולנוע האירופי. אימפריה התואווה ועוד למשה להשלים את הסרט הקודם, בספר על זוג אהובים השבויים בידי תשוקתם. אלא שההבדיל מן הפעם במלך החושים, שייצרו חיז בנים בין העולים, הסרט השני, אין העולם מניה לבני הזוג אף לרגע אחד. אושימה זכה לפרס הבימוי בפסטיבל קאן, על סרטו זה.

חג שמת מר לורנס, סרט המופיע בשורה חזיתית את תרבותות יפן עם תרבות המערב, והסרט הראשון שעשה אושימה מחוץ למולדתו, בפסטיבל קאן, ויצא לאחר מכן בשורה החביבה, בהצלחה רבה.

פילמוגרפיה:

- 1959 – עיר של אהבה ותקווה
- 1960 – סיפורו נערום אכזריים
- 1961 – תטרוף המהפקן
- 1962 – המהפקן
- 1963 – תעוגות בשדים
- 1964 – יומו של יונבויגי
- 1965 – אלימוטה בצהרי היום
- 1966 – כנופיות הנגינה
- 1967 – אוסף שירי מין יפנים

ועונש. אלא שהעונש אף פעם איןנו מות, אולי ממשום שווה הרגע שבו אני מתעורר ואני שוכח בסופו של דבר את הכל.

□

אני זוכר שקראותי בנוורי רומן על פاطריווט אינדיוני שלחם לעצמאות ארצו, נילנד, נישפט וונענש על ידי אדוני המקומות. העונש התבטא בניתוקו המוחלט מכל חברה שהיא, כשהוא מושליך לתא בודד במעמקי האדמה. כאשר קראתי את הספר, הטיל העונש הזה אימה נוראה כל כך עלי, עד שפחדתי ללבת בגפי לשיטותם. בחולמותי, אני רואה את עצמי נידון לאותו העונש, אני נועל ב津וק, ומה שפחד הוא שגדירותיו שרויות בחולום, הם כוללים דמיות מן המציאות, בני משפחתי ואנשי צוות ההסתדרות העובדים עמי. ואז, בתוך החלום, אני מגיע למסקנה שהnidון למאסרים העולמים הוא בעצם אני, במצבות. כלומר שמאתו רגע והלאה אתה מוטל במסטר, בחווי המציאותים, ושלא אוכל יותר לעשות סרטים ולפגושים את ידידי ואת האנשים שאני אוהב. והתחשוה הזאת היא חזקה ממשית כל כך,istani פורץ בכבי מר לפני אני מתעורר. לא קשה לנחש כי קיצחה מחלום כזה, אינה נעימה כלל וכלל. דומם, אני מתבונן בשמיים הקודרים ומשחזר את התקופה שלולה שבחלומי, ואני נשכח באשליה כי אכן אשמותי ונענשתי כדי. אם אני טרד לאשליות ולטויות מלאה, ואם אני מזיך אותם, זה מושם שהם הולכים ותעצימים ככל שאנו מוחמד במלאי-תי, כמובן, ובתוךינו שצדך להיות קשור כלשהו, בינויהם לבין הסרטים שאני עושה.

□

לפני כמה שנים אמרתי למראיין שפנה אליו, כי עצם תהליך העשייה של סרט הוא פשע. כאשר שמיים בכף אחת של המאונינים את הכספי והמאיץ שצדך להשקייע כדי לעשות סרט, ובכף השינוי את האיזודאות שקיימת תוך כדי העשייה, כאשר איש אינו יודע מה תהיינה התוצאות המתחירויות של הסרט הזה, אי-אפשר שלא להגיא למסקנה כי בחבבה אפיטליסטיות כמו שלנו, מעשה כזה הוא מוגוד למוסר, ממש פשוט. מי שמודע לך ובכל זאת מתעקש לעשות סרטים, ולהשקייע בהם את כל החלטתך, מה הוא אם לא פושע?

מבינה זו, אני פושע חסר תקנה. ואשר להלעת שאותו אני משקיע, להט שהיא כי לא רק בשעת העשייה אלא גם לפני עשייתו של הסרט, כנראה שיש בו משהו מן הדחף שלו למהפכות, לשינוי ערכים.

□

בני הבכור הוא בן 7, וסימן זה עתה את השנה הראשונה שלו בבית הספר. וזה התאריך שאותו קבועתי לעצמי בקבץ האחוריות שלי עלו. אכן, החלהתי להקדיש לבני אותו מספר שנים שאבי הקדיש לי לפני שהלך לעולמו. ככלומר, שש שנים, כי הוא נפטר כשהיה בן 6.

הקטעים הבאים פורסמו על ידי אושימה בעיתון הפנאי אסאקי בשנת 1971, זמן קצר לפני שסגד אחת חברות ההפקה שלו, מחוסר אמצעים.

כאשר התחלתי לעבוד אצל שושיקו בשנת 1954, הייתה מושר. השתי שיש לי מיקציון. אני בעצמי נשלתי כמה פעמים קודם לכן במאיצי למצוא תעסוקה. פיתי לקבורת סדרים רק בהמרצת כמה חברים שעם עבדתי בחיאטנון, אשר התגרו בי וטענו שלא אצליח. לא ידעת אז שבדי לעשות סרט, צריך לצלם סצינה אחריו סצינה, אולם מן הרגע שקיבלו אותי, למרות המשכורת הזעומה, הייתה גאה במיקצוע החדש שלי. בעיני צער כמוני, שידע את המלחמה ואת הרعب, תעסוקה קבועה הייתה מותנה שאסור היה לו לזלזל בה.

אבל, האמת נ嚎ת להאמר, העבודה הייתה משעממת. לא הצלחתי למצוא את מקומי והרהורתי יותר מפעם אחת באפשרות לעזוב, ולשוב לפסל הלימודים דים באוניברסיטה. אולם דידי שכנוו אonto לא לנווה כך. חומן חלף לאיטהו, לא תא תוחלה של ממש, וכל מה שעשית באotta תקופה, הו לא להגיא את גופי למקום ולבלوت יותר מדיليلות לבנים.

בוקר אחד, אחרי כמה ימים רצופים בתוך חדר ערוכה, כשסימתי את העבודה על סרט, יצאתי החוצה וואית עץ דובדבן פורה. עיני התמלאו דמעות ושוב הייתה גאה במיקצוע שלו. זה היה שנה אחריה שהתחלתי לעבוד שם.

□

בעת העסקתי כעוזר בימאי, התחלתי להשתעשע בתיקו שביבים בהיר אחד עשוי בעצמי סרטים. לא סדרים "אמנותיים", סרטים פופולריים האוכים להצלחה גדולה.

אליה שהיתה זאת תקווה קלושה בלבד, כי בעצמי לא הצלחתי לנחש איזה סוג של סרטים אהיה מסוגל לבאים. רק אחרי שעשית כמה סרטים התחלתי להבין מה בעצם רוצה לעשות בקי נועו.

□

הרגשתי משיכה חזקה, תות-הכרתית, אל מה שנוהג לכנות "חווי הפשע". ללא משים, גליתני שהגושא המרכזי הסרטים הוא הפשע: הפשע נאלץ לבצע את מעשיו, ובסופו של דבר הוא מגיע למצב שבו הוא נהנה מכך, ואני מבין כל מזע. במצבאות אינני פושע, אולם הסרטים שלי מתחפה, והסתցינות שמתארות אותו חזרות אליו בחולמותי, בכל פעם ביותר עצמה. בדרך כלל, חלום כזה מתחילה במעשה טבח המלווה בתופעה של טליה מינית. אחר כך, אני רואה בחולמותי עירוביה של דמיונות, החלקן אמיתיות החלקן דמיונות. בהמשך יש סצינות ברוחה, המלווה שוב בטבח ובאקט מיני. אחר-כך באה תקופת של שלולה ובסופה מסאר, מישפט

בתוך בקבוק משקה.

המשם, בסרטים הראשונים שלו, היא סמל המצב הקשה של האדם אשר, למורת הקוראים המכובת בו באכזריות, מתחזל להיות כמעט יכולתו. זה היה, באותה התקופה, המסר הראשון שלי לחברה,agini הרראשון שלי למדו על הקשר שבין המצב של החברה והונאה של הסרט.

איך הפכה השם החיה זו זאת, לשמש של הדגל היפני אם להישאר נאמן לאמת, הנה מה שקרה. בשנת 1967, חידשו ביפן את חגיוגת יסוד המדינה בתאריך 11 לפברואר. תאריך שרירותי בהחלטה, שאין לו שום אחיזה במציאות. באותו היום צילמתי סרט ובו הציגתי לפי התסריט, להראות הפגנה עלובה של מתנגדים לחג הזה. השחקנים שעמדו לרשותי באותה הוזמנה היו הרבה יותר משבוכים מכל הפגנה שהיא, הם התקדמו בתחום השlag כשהם נושאים אל-על דגל יפני, צבוע שחור במקומות אדום. ומאו הפך המעל השחור או האדום, לשלטן סרטי. מה המשמעות שראיתי בו? פשוט מאד, שבו של המשטר הצבורייסטי, של מישל חזק תוקפני ומרכזי, יפן החוזרת להיות מעצמה.

למרות שהיכרתי היטב קיומה של מיסגרות גדולה בשם "מדינה", ניתי לפני כן להעלות החומים מסוימים של החיים שבhem ניתן לעשות شيئاוים. אולם אחרי 1960, המוגרת של "מדינה" הפכה להיות נוקשה וחזקה יותר, ומנעה כל שינוי שהוא.

□

לעומת המשם, המסללת את החיים, הדגל מסמל את המוות. אדם יכול להיות מאוחב במות ולעתים הוא אף מצלה חיים בשחוא עטוף כולו במות זה. לעיתים אני שואל את עצמי אם האדם אינו חי, היום, בתחום המות. וזה מטריד אותי. אני יודעת אם הקידמה היא שהביאה את האדם למצב זה, או שמא אני אשם בכך, והסובייקטיביות שבה אני מתבונן בעולם גורמת לי להגען למחשבות אלה. ואולי אין זה אלא עניין של גיל.

□

למרבה המזול, או למוכבba האסון, בקרותי לפני כן, בשנים 1964–65 בדורות-קוריאה ובדרומי-יאנום. בקוריאה פגשתי אנשים רבים עם יכולתי לשוחח על בעיות כלויות, על העולם, על המהפכה, על סוציאליזם, על קולוניא, ספרות, שירה, נשים, ואפיו על אלכוהולים.

בוייאנסם, מצאתי אנשים החיים את שיגרת יומם תחת אש המלחמה. חזרתי הביתה בהרגשה שבל מישטר פוליטישואה, גורל השכבות הנמוכות בעם הוא דומה, ככל עוד המיסגרות המחויה את הכל יחד, היא מיסגרות המדינה.

בסרט **מוות בתליה** (1968), הגיבור, פועל קורי אני החיביפן, שנאנס בביצוע רצח, מカリו: "כל עוד המדינה מתירה מלחמות ווונש מות, אני חף מפשע".

מאו ילדותי, היה המות נוכחות קבועה בחיק המשפחה שלו. בגיל 3, הילכה שבתי לעולמה. בגיל 6, אבי. ביל 7, סבי, אבי אמי, שקיבל אותו לביתו אחרי שהתייחסתי. כלומר, חוות מאמץ, כל מי שהיה שאר בשדר קרוב הילך לעולמו. החזועים שאותם השתימון האובדן של אנשים שהיו כה יקרים לי, תוך פרק זמן קצר כל כך, הותירו כבר שם משפחה. תוחשית עמוקה. בגיל 6 היה כבר שם המשפחה. כל דלת הבית, כי הייתה הגדיר היחיד במשפחה. כל המאורעות הללו הפכו אותו, בניואה, ליד מזור. תוך כדי הדלקת כל הדחפים הטבעיים שלו, לא הגבתי אלא מה שיראה לי צודק או בלתי צודק בסביבתי. האמת היא שחשתה כאילו נעשה לי עולאיishi, ופירוש הדבר שהעולם טבבי היה בלתי צודק. אבל מאחר שלא רציתי לפרש זאת מנקודת מבט אישית, הצעתי בפני העולם פנים אדישות. משום כך אפשר למצוא הבעה זו היום, בדמיות הילדים בסרטים.

□

היום אני בן 39. אילו הייתי מהפכן, זה היה הגיל הוכחני כדי למות. אי תוהה, לעומתם קרובות, מודיע מהפכנים אמיתיים, כמו מאלקולם איקס, צ'יה גווארה, מרטין לוטר קינג, מתח כולם, או ליתר דיווק נצחון, כשהם בערך בגיל הוה ואולי אפילו פחות. האם זה הגבול שאסור לעبور אותו?

אני כמעט בטוחה שה모ות לא יפקוד אותי השנה. בכל מיקורה, לא יהיה זה מות של מהפכן. אני נזהה ולא הייתי בזורה. זאת, למרות ששתי המיללים המרכיבים בות ביפנית את המושג "מהפכה" (קאקומאי – שנייני סדו) העסיקו אותי כל חי. אני מודע לך שלא אוכל להיות מהפכן, אבל הייתה תמיד קרוב למהפכה.

אני חדור הרגשה שאני צודע כבר בדרך השקעה,

אבל עם זאת אני מתקדם בהדרגה לקרואת השלווה,

שלו ושל האחרים.

□

בשנת 1969, שאלו אותה עיתונאי בפסיכיאטראט וונציה: "מדוע בכל הסרטים הראשונים, שלך, ורחה המשמש בכל זהה, ואילו הסרטך האחרון, במקומו המשמש בשמיים, מופיע השימוש של הדגל היפני?" היסתמי לפני שעוני, התבוננתי בשמש ששקעה באופק ולא מצאתית תשובה מידית לשאלת שלא ניצבת בפניה קודם לכן.

אני אוהב במינוח את השימוש. לא כתי לנוורים שטופי שימוש, אלא להיפך. בדירתה הקטנה והחשוה כה, נראה לי השימוש השוקעת מאיימת במינוח, כאשר שלחה את אורה האגדמת לתוכה תרמי הסירות שבנמל, כאילו עמדה להעלות את כולם באש. נהודתי למחשבה על-האנשים שלהם שם וכמעט חשתי צורך לנתר מן החלון אל תוך השלהבת. כדי להתגבר על היצור, הייתה מסתור מתחת לשם מכיה עד אשר שקעה השימוש כליל ואורות הניאון נדלקו בעיר, ואז יצאתי לרחובות החשוכים לחפש מרגע

...מה נזק...

תל אביך ציירך ציירך

אלא אלא אלא אלא

אפשר להציג לך חברות?

בקיצור, מה אתם
יודעים. תמיד
משתלים לשלו
כרטיס פס
אדום. אם עדיין
אין לכם פס – הכנסו
היום לבנק הפלועלים
ושאלו איך מתקבלים לחברות
בפס אדום. ואם כבר יש לכם –
הציעו חברות
לחברים שלכם!

רואים את הפס האדום הזה?
מי שישי לו כזה בכיס – לא צריך
הרבבה יותר. כי הפס האדום
אומר הרבה: הוא אומר חשבון
בנק משל עצמו – אם אתה
כבר בגיל 16 – ואפילו כרטיס
בנקיקט למשך מזומנים.
הוא אומר הטבות אחרות לבני
12–18 כמו קسطה או תקליט
חיאוף או כסף, חזהות
במופענים וב恰גוטות,
שי מזוהה...

באו לאפקיד אינטנסיבי.

הפלועלים